

č. 5/42

nou stíhačů bombarduje cíl. Vedoucí letoun letí ve střední výšce a vrací se na letiště samostatně, zatím co bitevní letci plní svůj úkol. K tomu nutno poznamenat, že v tom není šablony. Otázka takového vedoucího letounu se řeší podle počasí. Je-li oblačno, letí vedoucí letoun bez ochrany stíhaček, protože má možnost se nepozorovaně ukrýti v mracích před nepřátelskými stíhači.

Skupina bombardovacích letounů v přízemním letu má tak možnost přesně dosáhnouti cíle. Vedoucí letoun soustředil na sebe palbu OPL a pozornost nepřátelských stíhačů.

Proti tomu Němci začali tuto obranu: Jakmile se objevil vedoucí letoun, zahájili předhradnou palbu proti útočící skupině.

Třeba připomenouti jeden skvělý útok, provedený pod velením pplk. REJNO. Skupina letounů se náhle objevila nad velkou skupinou shromážděných vojsk u přepravy přes řeku. Dvojím útokem bylo zničeno: 15 tanků, 70 aut, 200 vojáků a 6 děl. Operace byla význačná proto, že se pplk. REJNO podařilo odhalit nepřátelskou skupinu v naprosto neočekávaném směru a přikaziti tím překvapující manévry nepřítele.

V boji s tanky jsme dávali a dáváme velkou váhu našemu průzkumu. I zde letouny v přízemním letu vypomáhaly s velkým úspěchem. Byly případy, že pro silnou oblačnost nebylo možno vyslati zpravodajský letoun na průzkum. Zde opět přišly na pomoc letouny v přízemním letu. Zvláště se vzpomíná letu pilota HVOZDEVA. Za souvislé nízké oblačnosti byl vyslán na průzkum. Němci toho dne nečekali vůbec zásah letectva. Podařilo se mu z malé výšky nalézt velkou kolonu tanků. Vrátil se a vedl skupinu bitevních letounů zničit objevený cíl. Úkol byl splněn skvěle.

Za podobných těžkých meteorologických podmínek útočila naše letadla mnohokrát. Nedávno dva roje pod ochranou pěti stih. letounů napadly 50 německých tanků a z prapory pěchoty. Let byl absolvován za úplné oblačnosti. Padal dosti hustý déšť. Útok byl velmi úspěšný.

V bojích o Moskvu byl neúspěšnějším dnem 4. listopad. Toho dne naše brigáda zničila: 43 tanků, 170 aut, 16 děl, 700 něm. vojáků, 4 letouny, 20 posic OPL a sestřelila ve vzdušném boji 1 letoun. Bitevní letci MAMURKINA zničili: 80 tanků a více než 250 aut. Letci pplk. REJNO zničili: 140 tanků a 325 aut.

K tomu nutno poznamenat, že se vzrůstem ztrát u nepřítele, naše vlastní ztráty se měsíc od měsíce zmenšují.

Slyšeli jsme často odezvu protitankového letounu a jeho úspěchů. Zajetí němečtí vojáci a důstojníci nazývají jej nejohrožnějším. Říkají, že před ním neutečeš. Když se objeví nad hlavou, znamená, že přišla smrt. A je tomu skutečně tak.

V boji s nepřátelskými tanky naši letci jednájí hrdinně a jako praví mistři. Mezi prvními jsou: MOKROUSOV, KOROCHKIN, BOLOTOV, ROMANOV a NOVOSELOV.

Slyšeli jsme řeč soudruha Stalina a jeho slova oduševnila všechny letce a podnítila k novým úspěchům. Každý z nás je hrdý, že nám připadl úkol ničit německé tanky.

Zatím mají tedy Němci více tanků, než Rudá Armáda, ale my víme, že přijde doba, kdy se tento stav změní. Dosáhnouti toho pomůže nám nejen tankový průmysl, ale i protitankové bitevní letectvo, které pokračuje nemilosrdně v ničení fašistických tanků.

Boj s novými německými letouny

— „Krasnaja Zvezda“ ze dne 24. 12. 1941

Nové německé letouny HE 113 a ME 115 objevily se poprvé u Leningradu a pak u Moskvy.

HE 113 nazývají Němci králem vzduchu. Později se objevivši ME 115 měl podle výpočtů zaujmouti ještě přednější místo

v německém letounovém parku. Oba letouny nejsou zcela novými originálními konstrukcemi, nýbrž jest to jen výsledek zmodernizovaných starších typů, a to podle zkušeností vzdušných bojů se sovětskými stíhači.

HE 113 jest upravený HE 112 a ME 115

je blízký ME 109. Rozdíl jest pouze v síle motoru, rychlostech a výzbroji.

S novými typy Němci velmi opatrně postupují boj. Pilotují je starší zkušenější piloti, mající již za sebou bojovou praxi, a i ti zahajují boj jen v tom případě, jestliže na jejich straně jest očividná převaha sil a výhodná posice. V opačném případě a jestliže síly jsou stejné, vyhýbají se boji a přenechávají jej ME 109. Aby tyto nové stíhačky působily dojmem vyjimečné síly, napadají Němci naše stíhače jen tehdy, připadá-li na 1 ruského 2—4 německé letouny. Podaří-li se přece je přimět k boji za stejných početných podmínek, pak tihle „králové vzduchu“ po několika útocích hoří a padají, sestřelené našimi MIGami a JAKami.

Charakteristická vlastnost většiny vzdušných bojů s Němci jest — rychlý průběh. Jestliže už dojde k boji mezi skupinami letounů, tento boj se ihned mění v boj pronásledujících a prchajících. Není vzdušných bojů — ve většině případů — s využitím různých druhů figur pilotáže. V důsledku toho Němci ještě více než dříve přidržují se taktiky boje dvojic. HE 113 a ME 115 chodí normálně ve dvojicích. Jest třeba si zvláště všimnouti chování čísla v roji. Při hlídkování se číslo drží v dosti velkém rozstupu a v malé vzdálenosti od vedoucího. Čas od času přechází plyně z jedné strany na druhou. Jakmile Němci zjistí nebezpečí, roj okamžitě zaujímá jiný tvar. Číslo okamžitě zvětšuje vzdálenost na 50-100 m a silně zmenší rozstup a drží se pak celou dobu v zádi vedoucího letounu pod ostrým úhlem, zajišťujíc mu tak týl. Jest to výhoda Němců, zejména proti útoku osamocenými letouny, protože ti bez zničení čísla nemohou útočiti na vedoucího. Jestliže setkání se zahajuje z přední strany (čelně), číslo zůstává nahoře a vedoucí ME 115 uniká dolů. Naš útočící letoun nachází se tak v nevýhodě a hrozí mu značné nebezpečí, protože se dostává mezi dva nepřátelské letouny, z nichž jeden může na něho vždy útočiti ze zadu.

V ME 115 Němci co nejvíce odlehčili letoun, dali mu silný a ne výškový motor s úmyslem svést boj s našimi MIGami do menších výšek a zde s výhodou větší rychlosti rozhodnouti pro sebe. I zde jejich oblíbenou taktikou jest útok dvou na jednoho.

Jest třeba zdůrazniti, že již dřívejší snaha německých letounů přizpůsobiti se vzdušnému terénu (mrakům, slunci) a využívati jeho krytu — nyní na nových typech se

ještě zvětšila. Němci se snaží všemi způsoby zajistiti překvapení prvního útoku. ME 115 se celý čas hlídkování nachází na straně slunce. Letoun ME 115, vybavený přístroji (i pro noční letání), jest velmi často vyslán do mraků. Jestliže let se provádí v nižší vrstvě mraků, je letoun veden tak, aby vrstva mraků pod letounem byla tenká a aby bylo možno pozorování skrze ni. Jestliže jest let prováděn nad mraky, snaží se Němci rovněž ukrýti co nejvíce letoun a ponechati nad mraky jen nejnútnejší část (kabinu) letounu pro pozorování vzduchu.

Pokud se týká ovladatelnosti nových letounů, je ME 115 — v delším souboji s použitím aspoň horizontálních akrobatických figur a ve středních výškách — méně ovladatelný, než náš MIG. Naopak HE 113 jest sice lépe ovladatelný, ale jen ve vertikálních obrazech.

Jak se prakticky ukázalo v bojích, jsou nové něm. letouny silně odlehčeny, aby se dosáhlo velké rychlosti. V důsledku toho nemají také mnoho zásob provozních hmot a jejich akční radius je malý. Proto jich Němci používají hlavně ke krytí cílů v týlu, nebo jen hlídkování nad (podél) frontou.

Doprovod bombardérů těmito letouny se vyskytuje velmi zřídka. Jest třeba říci, že Němci se snaží používatí těchto stíhaček jako mocné, úderné síly (jestliže nemohou kvantitou, provádí to kvalitou). Sestava bývá organizována obyčejně ve 3 patrech a je často velmi originelná. Nejlépe věc bylo viděti při náletu asi 80 letounů na jeden z cílů u Leningradu.

Hlavní bombardovací skupinu tvořily JU 88 a HE 111. Nad nimi letěly ME 109 a ME 110, a to ve věnci nad skupinou. V širokém kruhu nad bombardovací skupinou létaly letouny ve vzdálenostech asi 500 m letoun od letounu. Nad věncem stíhačů letěly v párech ME 115 a HE 113. V okamžiku boje vrhlo se toto nejvyšší patro v piké na naše stíhače, odlákalo je tak dolů a snažilo se je oddáliti od místa původního boje.

Nedávno se objevila ještě jeden německý letoun. Jest používán pro úkoly bitevního letectva proti pozemním vojskům. Je to vlastně upravený a přestavovaný HENTSCHEL 123. Jeho podobnost našemu letounu ČAJKA v několika případech způsobila omyl našich pozemních vojsk i stíhačů.